

ČARODEJNÍCI Z KRAJINY ELEKTRO

KLOQ

Jedného menej podareného večera (zrejme niektorá zrušila rande u mňa doma) som ako taký klikan v náhradnej šou pre jedného doskákal po ikonách Murdochovho Myspace.com – umelých „obdĺžnikových atoloch v Hudbomori“ – až na čiernobiely obrys tváre v tmavých okuliaroch. KLOQ. Napísané úhladným, štýlovým písmom pripomínajúcim logo hypermódneho obchodného reťazca či výrobcu unisexového parfému 2012. Už neviem, ktorý trek som počul ako prvý, ale pamätám si, že ani jeden z nich mi nešiel pridať ako podmaz do profilu. Fakt je, že sa mi to inde na Myspace nestalo (normálne majú hudobníci záujem na tom, aby si ich pieseň ľudia pridávali). Odvtedy som z Kloq nespustil oko. A ucho. Skrátka, aby som si ich pustil, musel som si kliknúť na stránku (možno to bol zámer). Každopádne, najprv ma chytila billydolovská priamočiarosť *Were Just Physical* s mottom sex is not criminal, na Myspace zmixovaná s menej výraznou piesňou *So Long Cylon*, inšpirovanou zas Garym Numanom, neskôr ma dostal Mach-3 vokál Grega Cumbersa v piesni *Connecting*. Bude to aj tým, že všeobecne mám radšej elektro s vokálmi než bez. Texty Kloq síce nie sú cynické v duchu elektroklešu alebo „lolitovský“ frankoelektropunkové, no nedá sa povedať, že by nezaujali. Keďže sú prevažne synthipopového rázu, perfektne dotvárajú

atmosféru songov na pomedzí synthie-futurepop-EBM-elektro. Nemôžem si pomôcť, remake skladby od Amnesia *Ibiza* (najmä live verzia z Islington Academy, umiestnená na youtube) podľa mňa dosť jasne ukazuje, kam mieril diskorituálny Last Train To Transcentral od KLF. Keď sa započúvate, na pozadí Ibizy sa mihne pleskot vedra čerstvej hovädzej krvi vyšlechnutej do publika – tancujúceho v tomto prípade electric boogie. I tak však podľa môjho názoru je prvá polminúta tohto inštrumentálneho čísla doslova pochovaná otrasným sampmom evokujúcim gregajúceho robota. Na záver Myspace štvorice musím ešte spomenúť *You Never Know*, podporenú charakteristickým spevom Douglasa McCarthyho z EBM legendy Nitzer Ebb. Pomedzi rázne výkriky „oh“ v nej zaznie trocha holistickej filozofie: „Between the lines of everything and nothing you'll find the same melody, between the notes of dischord and harmony you're shoutin' to be free.“ OK.

Pár mesiacov sa nič nedialo a potom som kdesi zbadal, že Kloq má vyjsť album.

Po kliknutí na kloq.co.uk som uznanlivo kývol hlavou. Impozantný a pritom nie preprodukován dizajn, rovnako k veci, teda k hudbe – ďalším ukážkam z albumu. Titulná *Move Forward* pripomína niekdajšie postupy Depeche Mode aktualizované o najsúčasnejšie elektro maniere à la IAMX. Podobne *I Never Said* je tou pravou energiou nabitou riadenou strelou, aké v kluboch akosi príliš často chýbajú. Na oficiálnej stránke možno nájsť tiež vydarený bonus *Push It*, ktorý na albume nie je – no spestruje oba single, teda *Ibiza* (vtipný obal v štýle žltohnedých štvorčekov ako z vrečka anglického čaju) a *Were Just Physical* (obsahujúci aj remix od Ascii Disko). Po vypočítaní kompletného albumu *Move Forward* (názov okrem iného narcisticky deklamuje význam Kloq vo vývoji elektronickej hudby), ktorý vyšiel koncom júna 2008, musím konštatovať, že dobré tušenie sa splnilo – debut obsahuje okrem už uvedených ešte ďalšie zaujímavé momenty, napríklad pohodový *My Safe Place*. Skutočnou perlou je mystický *Kloq Film 1* s vokálom Lucie Holm (Sunscream) a majstrovskou dramaturgiou, ktorá sa vám votrie pod kožu. Povedzme, že to, čo kedysi v druhej polovici 80tych začala robiť Cyberia (nedocenený a zabudnutý projekt Pietera Nootena z Clan of Xymox) a neskôr povädlo v esoteric pope Enigmy a jej klonov, sa v *Kloq Film 1* vrátilo v plnej sile. Tento kus jednoducho nemá obdoby, je to originál. Aby sa ale nepovedalo, občas sa dá pustiť aj nadupané EBM s názvom *km1*. (Zvyšný trek zas až tak veľmi nemusím.)

Rečou klubových príručiek by sa dalo zhrnúť, že Oz Morsley s kumpánmi elegantne nadväzujú tam, kde Black Strobe odbočili od svojich charizmatičkých remixov k polometalovému experimentu a Codec & Flexor vyrazili oplodniť minimal; držiak tak pozície elektra na bojisku klubov. Najlepšie to dokazuje fakt, že počas augustovej noci Limelight v preplnenom klube Palais v Cannes odštartovali Miss Kittin & The Hacker svoj set práve remixom skladby *Ibiza*. Kloq proste hľadajú cesty, krížia mémplexy, posúvajú hranice počúvaného. Takže sledujte, kedy prídu dostatočne blízko. A ak chcete, objednajte si ich tvorbu cez net, alebo (keďže to vyjde o polovicu lacnejšie) dajte si to doniesť priamo z Berlína. Pokojne spolu s tričkom.

TEXT MYSFACE.COM/MEMFER / FOTO OUT OF LINE